

Så må vi ikke glemme havets natur. Vi var under det danske formandskab vært for en meget vellykket konference om udviklingen af en samlet strategi for beskyttelse af havmiljøet, og på baggrund af konferencens resultater er der nu opnået enighed i EU om en tidsplan for og indholdet af det videre arbejde. Kommissionen arbejder videre på dette grundlag, og strategien forventes færdig i 2005.

Sammenfattende vil jeg henvise til, at regeringen arbejder med en handlingsplan for biodiversitet. Sigtet med planen er at give et samlet overblik over prioriteringer, mål og midler for at nå regeringens og EU's målsætning om, at forringelsen af biodiversiteten skal være stoppet i 2010, og en vigtig ressource i naturpolitikken er indsatsen i de sektorer, der påvirker biodiversiteten, f.eks. landbrug og fiskeri. Derfor vil indsatsen i de forskellige sektorministerier indgå i handlingsplanen, og desuden vil handlingsplanen omfatte nye samfundsøkonomiske analyser, som belyser omkostninger og gevinster ved en naturpolitisk indsats, f.eks. genopretning af ådale og øget naturpleje.

Regeringen har med sin politik anlagt et højt ambitionsniveau på naturområdet og vist veje til finansiering af indsatsen, og regeringen har indledt en nyorientering af naturpolitikken. Vi har lagt kursen om, så naturpolitikken bedre kan afspejle befolkningens ønsker og bliver mere markedsorienteret og mere effektiv.

Fremover vil vi se flere partnerskaber, mere folkeligt medejerskab og uddybet lokal dialog, og vi vil få mere miljø for pengene. Dette går hånd i hånd med øvrige nødvendige og lovede initiativer til sikring af Danmarks natur og overholdelse af Danmarks internationale forpligtelser, og jeg er overbevist om, at indsatsen vil give resultat efter resultat, som den danske befolkning og regeringen og i særlig grad naturen og miljøet med rette kan være stolte af.

Forhandling

Jørn Jespersen (SF):

Det er jo beskæmmende for dansk naturpolitik, at vi allerede i 1994 skulle have gennemført habitatdirektivet og sikret en aktiv forvaltning af vore naturperler med henblik på at skabe mere, rigere, mere mangfoldig og mere varieret natur. Nu er vi ca. 10 år senere, og vi har en miljøminister, som er ude af stand til at løfte bare en flig af sløret for, hvordan det skal ske. Miljøministeren

taler og taler, men han siger ingenting. Han siger: Der kommer redegørelser, man arbejder på kriterier, vi vil fremlægge forslag, osv. – det er jo det mest luftige, der er hørt meget længe. Men hvad har man af konkrete planer og initiativer? Tilsyneladende ingenting!

Når vi ser på udpegningen af områderne, er det da rigtigt, at regeringen har fået gjort det sidste lille stykke arbejde færdigt. Men mere har man ikke gjort. Man er ikke kommet i gang med at lave forvaltningsplanerne; de er skudt til hjørnespark i alle mulige udvalg, hvor der skal udarbejdes kriterier, og man kan jo frygte, at der så nedsættes et udvalg, som skal udarbejde forslag til, hvordan kriterierne omsættes til målsætninger, så man vinder yderligere 2-3 års tid, hvor man kan snakke uden at handle.

Kl. 10.20

Derfor følgende konkrete spørgsmål til miljøministeren: Hvornår forventer miljøministeren, at der foreligger færdige forvaltningsplaner for Natura 2000-områderne og man rent faktisk går i gang med at omsætte forvaltningsplanerne til konkrete initiativer med henblik på at skabe mere natur? En dato efterlyses, hr. miljøminister.

Så er der spørgsmålet om pengene, og her har jeg mærket mig, at hvor Kristeligt Folkeparti og Dansk Folkeparti sidste år blev snydt, bliver de i år snydt, så vandet driver af dem. Sidste år skjulte miljøministeren et notat fra Kammeradvokaten, som uden nogen som helst tvivl tilkendegav, at Danmark ikke lever op til bl.a. habitatdirektivets krav: vi har ikke implementeret det i lovgivningen, som vi skulle, og vi foretager ikke den forvaltning af områderne, som vi er forpligtede til.

Så lavede man et miniforlig, der skulle rette en lillebitte smule op på de nedskæringer, man havde foretaget med bl.a. Dansk Folkepartis hjælp. Først fjernede man 100 mio. kr. om året i 4 år, og bagefter fik man mulighed for at sælge ud af egne ejendomme for at sætte et plaster på 50 mio. kr. på såret i 1 år. De to partier fik intet at vide om, at der lå et notat fra Kammeradvokatens side, som klart sagde, at der var brug for en langt større indsats – intet!

Efterfølgende udtalte Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Mogens Nørgård Pedersen, at han ærgrede sig over, at han ikke fik kendskab til oplysningerne, før finanslovforhandlingerne gik i gang. Vi fik intet at vide om den store lovgivningsmæssige og økonomiske opgave, der ligger foran os på naturområdet. Det burde man have oplyst os om, og nu kommer vi et år bag-